

ஸ்ரீ தருக்கு இப்பொழுது தன்னோடு வாழும் பெண் தன் கல்லூரிக் காதலி பத்மாவல்ல, சூசீ லா என்பது நன்கு தெரிந்திருந்தாலும் அவளைப் பத்மா என்றே இன்னும் தொடர்ந்து அழைத்து வந்தான். புண்ணாறிய பிறகு ஒரு நாள் இரவில் படுக்கையில் சூசீ லா இதைப் பற்றி அவனிடம் வளையப் படையாகவே கேட்டுவிட்டாள்.

“நான் பத்மா அல்ல என்பது உங்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும், ஏன் என்னைப் பத்மா என்றே இன்னும் அழைத்து வருகிறீர்கள்? சூசீ லா என்று அழைத்தாலென்ன?” அதற்கு ஸ்ரீ தர் சிறிதும் யோசியாமல் அளித்த பதில் சூசீ லாவைத் திடுக்கிட வைத்து விட்டது.

“சூசீ லா - அந்தப் பெயரை நான் வறையுக்கிறேன். அது நான் காதலிக் காத பெண்ணின் பெயர். என்னை ஏமாற்றிய மோசகக் காரியின் பெயர். அவள் பெயர் நினைவில் வரக் கூடாது. முகம் கண்ணில் தெரியக் கூடாது என்பதற்காகத் தானே என் கண்களை நான் குத்தினேன்? அப்படியிருக்க அந்தப் பெயரை நான் எப்படி ஆசையோடு உச்சரிக்க முடியும்? அந்தப் பெயரைக் கேட்டாலே எனக்கு அருவரூபப் பறேபடுகிறது.”

“மோசகக் காரி. சூசீ லாவா மோசகக் காரி. யார் மோசகக் காரி என்பதை உடனே சொல்லி விடுவோமா?” என்று ஆத்திரம் பொங்கியது சூசீ லாவுக்கு. ஆசைக் காட்டி மோசம் செய்த பத்மாதான் மோசகக் காரி. உண்மையைக் காதலி போல நீண்ட காலம் நடித்துவிட்டுக் கண்ணிழந்ததும் கருடனகை கட்ட மாட்டனே என்று கபீரிய அந்த நயவஞ்சகி பத்மாவல்லவா மோசகக் காரி - இது பற்றிய முழுக் கதையையும் ஸ்ரீ தருக்குக் கபீரிப் பத்மாவே மோசகக் காரி என்று காட்டிவிட்டாலென்ன? என்று துடித்துவிட்ட அவளை வறையு சில எண்ணங்கள் உடனே கட்டுப்படுத்தின.

“சிவநசேர் மாமா தன் அந்தஸ்து வறையின் காரணமாகவே பத்மாவைத் தனக்கு மணம் செய்து வைக்கவில்லை என்று ஸ்ரீ தர் நம்புகிறார். அதனால்தான் பத்மாவென்று ஏமாற்றி என்னை அவருக்குத் திருமணம் செய்து வைத்ததாக அவர் எண்ணுகிறார். இந் நிலையில் “இல்லை, இல்லை. பத்மா உங்களாகக் கல்யாணம் செய்ய மறுத்தாள்.” என்று நான் கபீரினால் அதை அவர் ஒரு போதும் நம்பப் போவதில்லை. மோசடியையும் செய்து விட்டு உத்தமியான பத்மா மீது பொய்ப் பழியையும் போடுகிறீர்களா என்று தான் அவர் சொல்லுவார். ஆகவே அந்தக் கதையைப் பச்சிப் பயனில்லை” என்று தீர்மானித்தாள் அவள்.

சூசீ லா இவ்வாறு தீர்மானித்துக் கொண்டாளாயினும் தன்னையே மோசகக் காரி என்று

ஸ்ரீ தர் நம்புவதை எண்ணியதும் அவள் உள்ளம் வமெப்பவேசியெத்தது. தன்னை ஸ்ரீ தர் அன்போடழைப்பதும் மூத்தங்கள் சொரிவதும் தன்னைப் பத்மாவாகக் கருதியல்லவா என்றெண்ணியதும், அவள் கண்கள் அவளை அறியாமலே நீ ரைப் பெருக்கின. சூசீ லா வாழவில்லை. அவள் வறெறுக்கப்படுகிறாள். அவள் கணவனே அவள் பெயரைக் கட்டேட்தும் அருவரூப்படைகிறான். பத்மாதான் நேசிக் கப்படுகிறான் என்றெண்ணும் போதெல்லாம் அவளாக் கு வாழக் கையிலயே வறெறுப்பறேபடும், . முன்னர் திட்டமிட்ட பிரகாரம் நஞ்சுருந்தி மாண்டுவடுவோமா என்ற எண்ணங் கட்ட அவளாக் கு இடையிடையே ஏறபடும். ஆனால் கண்ணற்ற ஸ்ரீ தரதைத் தனியே விட்டுச் சாவதற்கு அவள் மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை. கண்பார்வைபற்ற ஸ்ரீ தரை அவள் தனியே விட்டுச் செல்லத் தயாராயிருந்தாள். ஆனால், கண்ணற்றவனுக்குத் தன் துணை வேண்டும் என்பதை எண்ணியதும் நஞ்சுருந்தும் எண்ணத்தகைக் கைவிட்டாள் அவள்.

ஓர்நாள்தாய்பாக்கியம் ஸ்ரீ தரிடம் பசேும் போது, “நீ எவ்வளவு அபாக்கியசாலி. கிடத்தகண்பார்வையை மீண்டும் இழந்துவிட்டாயே?” என்றாள். அதற்கு அவன் “அம்மா நீ இவ்வாறு கவலைப்படக் கூடாது. கண்ணில்லாவிட்டாலென்ன? எனக்கு என்ன குறை? நல்ல அம்மா இருக்கிறாள்; அன்புள்ள தந்தை இருக்கிறார். கண்ணுக்குச் சமமான மனைவி இருக்கிறாள்; மழலை பசேும் குழந்தை இருக்கிறான்; வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. இந்நிலையில் கண்பார்வையைப் பெரிது? நான் மிகச் சந்தோஷமாயிருக்கிறேன். எனக்காக யாரும் கவலைப்படக் கூடாது” என்றான். சில சமயங்களில் ஸ்ரீ தரின் மனதில் தன் கண்ணதைத் தானே அழித்துக் கொண்ட ஈபிப்பஸின் நினைவு வந்தது போல, சிந்தாமணி என்னும் தாசியின் தொடர்பால் தன் கண்ணதைத் தானே குத்திக் கொண்ட வைஷ்ணவ பக்தன் பில்வமங்கனின் நினைவும் வரும். ஊனக் கண்ணை இழந்து ஞானக் கண்பற்ற பில்வமங்கன் பற்றி எண்ணும் போதும் தன்னையப் பற்றியும் அவனோடு சேர்த்து எண்ணுவான் அவன்.

“நானும் என் ஊனக் கண்ணை இழந்துவிட்டேன். அந்த ஊனக் கண்ணின் முன்னால் மோசக காரி சூசீ லா வந்து நின்றாள். ஆனால் அதை நான் இழந்ததும் பழமை போல மனக் கண்ணிலே பத்மா காட்சியளிக்கிறாள் - என் அன்புக் குரிய பத்மா, ஆசைக் குரிய பத்மா,” என்று தனக்குள் எதையெதையோ கற்றிக் கொண்டான் அவன்.

காலம் இவ்வாறு போகப் போக வாழ்க்கை பழையபடியும் தனது ஆறுதலைப் பெற ஆரம்பித்தது. குரூட்டு வாழ்க்கை கட்ட ஸ்திரமூற்ற வாழ்க்கையாகியதும், அதில் ஓர் அமரத்தி ஏறபடவேசியெத்தது. கண்ணைக் குத்திய பயங்கர சம்பவம் கட்ட மெல்ல நினைவிலிருந்து அகன்று கொண்டிருந்தது.

ஸ்ரீ தரின் நண்பன் டாக்டர் சூரஷே ‘அமராவதி’ வளவுக்கு எப்போதாவது வருவதுண்டு. மூரளி இப்பொழுது தட்டுத் துமாறி நடக்கத் தொடங்கிவிட்டான்.

மோகனா பத்மாவாக் குப் பதிலாக இப்பொழுது அதிகமாக முரளியைக் கப்பிட்டது. முரளிக் கும் மோகனாவாக் குமிருந்த சிநகேம் தினசரி வளர்ந்து கொண்டேயிருந்தது. மோகனாவாக் குப் பழங்களை உண்ணக் கொடுப்பதில் முரளிக் கு அதிக பிரியம். தாய் சூசீ லாவோ, பாட்பியார் பாக்கியமோ ஆயாவோ அவனைக் கட்டட்க்குச் சமீ பமாகத் துக்கிச் சின்று மோகனாவாக் குப் பழங்களை ஊட்ட அவனுக்கு உதவி செய்வார்கள். மோகனா பழத்தை உண்ணுவதைப் பார்த்து முரளி பெரிய ரகளை பண்ணுவான்; ஆர்ப்பாட்டம் செய்வான்.

இவ்வாறு சலனமற்றுச் சின்று கொண்டிருந்த வாழ்க்கையில் திடீர்ச் சலனமறேபடும் செய்தியொன்றை ஒரு நாள் 'அமராவதி'க் குக் கொண்டு வந்தான் சூரஷே.

ஸ்ரீ தர் அன்று சூசீ லாவாடனும் முரளியாடனும் தோட்டத்தில் உட்கார்ந்து பொழுது போக்கிக் கொண்டிருந்தான். சூசீ லா பாட்டிப் பாடிச் சிரிப்புக் கதைகள் கிறிக் கொண்டிருந்தாள்.

அப்போது சூரஷே தனது காரில் அங்கே வந்தான். சூசீ லா எழுந்து சூரஷேற்கு வணக்கம் சலுத்தி விட்டு "நண்பர்கள் இருவரும் பசிக் கொண்டிருங்கள்" என்று கிறி உள்ளே போய் விட்டாள்.

தனியே இருந்த ஸ்ரீ தரிடம் சூரஷே, "ஸ்ரீ தர் நான் உன் பத்மாவைக் கொழும்பில் சந்தித்தனே. நீ ண்ட நரேம் அவளாடன் பசேவும் செய்தனே," என்றான்.

ஸ்ரீ தர் அதற்கு "அப்படியா? அவள் கல்யாணம் செய்துவிட்டாளா? இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறாள்?" என்று கட்டான்.

"கல்யாணம் செய்து ஒரு பிள்ளையும் பெற்றுவிட்டாள். அது போக, நீ உன் பத்மாவை மணக்க முடியாது போனது எதனால்? உண்மையைக் காரணம் உனக்குத் தெரியுமா?" என்று கட்டான் சூரஷே.

"இதென்ன புதிய களேவி? தெரியாதது போல் பசுகிறாயே. எல்லாம் அப்பாவின் அந்தஸ்து வறி. ஏழை வீட்டில் திருமணம் செய்வது எனது அந்தஸ்துக்குப்

பொருந்தாததென்று அவர் நினைத்தார்.”

“அதுதான் இல்லலை. பத்மாவே எனக்கு உண்மையைக் காரணத்தாகக் கஹிவிட்டாள்,”
என்றான் சூரேஷ்.

“என்ன காரணம்?”

“நீ கண் பார்வையை இழந்த பின்னர் பத்மாவைப் பிணைக்க உன் அப்பாவும்
அம்மாவும் பரமானந்தர் வீட்டுக்குப் போனார்கள்.”

“உண்மையாகவா? அப்படித்தான் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் நம்பவும்
செய்தேன். ஆனால் பின்னால் அது முற்றிலும் பொய் என்பதை நான் கண்டு
கொண்டேன். அப்பாவும் அம்மாவும் என்னை ஏமாற்றுவதற்காகக் கொழும்புக்குப்
போனது போல் நினைத்தார்கள். பின் அங்கிருந்து பத்மாவை அழைத்து வந்து விட்டதாகச்
சொல்லிச் சூசீ லாவை எனக்குக் கல்யாணம் செய்து வைத்தார்கள்.”

“இல்லலை, ஸ்ரீ தர். உன் அப்பாவும் அம்மாவும் உண்மையிலேயே கொழும்புக்குப்
போகத்தான் செய்தார்கள். ஆனால் உன் பத்மாதான் உன்னை மணக்க முடியாதென்று
கஹிவிட்டாள்.”

இதனைக் கேட்ட ஸ்ரீ தர் அதிர்ச்சியடைந்து “சூரேஷ். நீ உண்மையைத்தான் கஹுகிறாயா?
அப்படிப் பத்மா என்னை மண முடிக் க மறுத்திருந்தால் அதற்குக் காரணமென்ன
சூரேஷ்?” என்றான்.

“ஆம். உண்மையைத்தான் கஹுகிறேன். குருடனைக் கல்யாணம் செய்து தன்னால்
முடியாது என்று கஹிவிட்டாள் பத்மா. இதை அவளே தன் வாயால் எனக்குக் கஹினாள்
ஸ்ரீ தர் - குருடனைக் கல்யாணம் செய்து என்னால் என்ன சுகத்தாகக் கண்டிருக்க
முடியும் என்று கேட்டாள் அவள்.”

இதனைக் கேட்ட ஸ்ரீ தர், தாயார் பக்கியத்தை “அம்மா, அம்மா இங்கே வா” என்று கஹி
அழைத்தான்.

பாக் கியம் வந்ததும் சூரேஷ் சொன்ன கதையை அவளிடம் க்றி, “அம்மா, சூரேஷ் சொல்வது உண்மையானா? பத்மா என்னதைத் திருமணம் செய்ய மறுத்தது உண்மையானா?” என்று கேட்டான்.

அதற்குப் பாக் கியம், “ஆம் ஸ்ரீ தர். அவன் சொல்வது முற்றிலும் உண்மை. ஆனால் நீ அன்றிருந்த நிலையில் நாங்கள் இதனை உனக்கு எப்பிச் சொல்லியிருக்க முடியும்? “கண்பார்வையற்ற ஒருவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டு, வாழ்க்கைப் பிராவும் கஷ்டப்பட நான் தயாரில்லை, மன்னிக்கவும்” என்று மிக மரியாதையாகக் க்றி விட்டாள் பத்மா. இதனால் உன் அப்பா அடந்த கோபத்தைச் சொல்ல முடியாது. மூதலில் நீ பத்மாவைக் கல்யாணம் செய்வதை அவர் முழு மிச்சாக ஆட்சேபித்த போதிலும், பின்னால் முற்றிலும் மனம் மாறியிருந்த அவர், அவளைப் பலாத்காரமாகத் துக்கி வந்தனும் உனக்குத் திருமணம் செய்து வகைக் வணேடும்பென்று அதற்காக ஒரு பயங்கரத் திட்டமும் தீட்டினார். நான் தான் அதனைத் தடுத்தேன். அது மட்டும்ல்ல, சூசீலா இடையில் புகுந்து அதை அநாவசியமாகக் கிவிட்டாள். ஆம் ஸ்ரீ தர், உண்மை இதுதான். பத்மாவின் மீது முழு ஆசையையும் சொரிந்து அவளுக்குக் காசு ஏங்கிக் கொண்டிருந்த நீ, அவள் உன்னைக் காதலிக்கவில்லை, உன்னை வணேடும்பென்று சொல்லி விட்டாள் என்ற செய்தியை அறிந்தால், எப்பி வதேனைப்படுவாயோ என்று நாங்கள் அஞ்சினோம். நடுகுச் சென்றது இறந்து விடுவாயோ என்று நடுங்கினோம். ஆகவே அதை உனக்கு ஒரு போதும் சொல்வதில்லை என்று முடிவு செய்து விட்டோம். பொய் சொல்லியனும் உன்னை இன்பமாக வதைத் திருக்க வணேடும், உன் உள்ளத்தில் துன்பக் காற்று வீச இடமளிக்கக் க்ரிடாது என்பது தான் அப்பாவின் எண்ணம். இந்தச் சூழ்நிலையில் கொழும்பிலிருந்து வரும் வழியில் நன்னித்தம் பிவீட்டில் நாங்கள் சிறிது தங்கினோம். அங்கே எங்கள் கஷ்டத்தை நாங்கள் எங்களிடையே பசீகக் கொண்டிருந்ததைச் சூசீலா ஒற்றுக் கேட்டு விட்டாள். “பத்மா ஸ்ரீ தரின் காதலை மறுத்துவிட்டதை அவளுக்குச் சொல்லக் க்ரிடாது; வேறு பெண் யாராவது இவள் தான் பத்மா என்று சொல்லி ஸ்ரீ தருக்குக் கட்டி வகைக் முடியுமானால் எவ்வளவு நல்லது. ஆனால் இது முடியக் க்ரிடிய காரியமா?” என்று அப்பா கவலைப்பட்டார். அவ்வளையில் நாமெல்லாம் திடுக்கிடும் படியாகச் சூசீலா வளையே வந்து, “நான் ஸ்ரீ தரையண்ப்பணே. கண்ணில்லாதது ஒன்று தானே அவரது குறை. மற்ற வகைகளில் அவர் மீது என்ன குறையைச் சொல்ல முடியும்” என்றாள். இதுதான் இந்த ஆள் மாறாட்ட நாடகத்தின் வரலாறு. நீ சந்தோஷமாக வாழ வணேடும்பென்பதற்காக நாங்கள் எடுத்த நடவடிககை இது. உண்மையில் சூசீலா மட்டும் அன்றகைக் அவ்வாறு முன் வந்திருக்காவிட்டால் உன் நிலை எப்பி முடிந்திருக்கும்மோ, யார் கண்டது? இன்னும் உன் அப்பா என்னென்ன பயங்கரமான காரியங்களையே செய்திருப்பாரோ? மலேம இத்தோ உன் மடியிலே தவழும் முரளி இந்த ‘அமராவதி’யில் வந்து பிறந்திருப்பானா? இவற்றையாரால் தான் சொல்ல முடியும்?” என்றாள்.

ஸ்ரீ தரின் மடியில் உட்கார்ந்து பாட்டியின் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த முரளி அதை ஆமோதிப்பது போல் மழலைக் க்ரிச்சலிட்டான்.

சுசீ லாவின தியாகத்தபை பற்றித் தாய் பாக்கியம் சசொன்ன விவரங்கள் ஸ்ரீ தரின நடுஞ்சை உரூக கிவிட்டன. கண்கள் கலங்கி விட்டன. உண்மலை இவ்வாறிருக்க, சுசீ லாவூக்கு எவ்வளவு அநியாயம் சயெ்து விட்டனே என்ற மனம் வருந்தினான் அவன்.

பத்மா தன்னலை மணமுடிக் க மறுத்தாள் என்ற சயெ்தியலை ஸ்ரீ தரால் மூதலில் நம்ப முடியவில்லை என்றாலும், பின்னர் அது உண்மை என்பது அவனுக்குத் தெரியவே சயெ்தது. அது அவனுக்கு ஓரளவு வதேனையை உண்டு பண்ணியதென்றாலும், பத்மா இல்லாத வாழ்க்கை தான் தனது வாழ்க்கை என்பது இப்பொழுது பழக்கப்பட்டதுவிட்டதால் அதைத் தாங்கிக் கொள்வது அவனுக்கு கஷ்டமாயிருக்கவில்லை. ஆனால் பத்மா மீது அவன் முழு மனதையும் பறி கொடுத்து திருந்த காலத்தில், பத்மா தன்னலை உண்மையாக நசீசிக் கிறாள், தனக்காக அவள் எதையும் சயெ்வாள் என்று அவன் நம்பியிருந்த காலத்தில், யாராவது பத்மா சயெ்த மூசத்தலை அவனுக்குச் சசொல்லியிருந்தால் நிச்சயம் அவனால் அதைத் தாங்கியிருக்க முடியாது. அதனால் அவன் தற்கொலை கட்டச் சயெ்து கொண்டு இருக்கலாம்..

[தொடரம்]

ஐய்ய்யய ஐய்ய்யய: ஐய்ய்ய்யய

[ஈழத்து முன்னோடிப் படப்பாளிகளிலொருவரான அறிஞரும் அமரருமான அ.ந.கந்தசாமியின் தினகரணில் வளிவந்த தொடர் நாவல் 'மனக்கண்'. பின்னர் இலங்கை வானொலியில் சில்லையார் சிலவராசனால வானொலி நாடகமாகவும் தயாரிக்கப் பட்டு ஒலிபரப்பப்பட்டது. 'பதிவுகளில்' ஏற்கனவே தொடராக வளிவந்த நாவலிது. ஒரு பதிவுக்காக தற்போது ஒருங்குறி எழுத்தில் மீள் பிரசுரமாக வளிவருகின்றது. அ.ந.க. எழுதி வளிவந்த ஓரயோரூ நாவலிது. இன்னுமொரு நாவலான 'களனி வளம்', எழுத்தாளர் ச.கணசேலிங்கனிடமிருந்தது, 1983 இலங்கை இனக்கலவரத்தில் எரியுண்டு போனதாக அறிகின்றோம். 'தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மையமாக வதைத்து எழுதப்பட்ட நாவலிதுவன்றும் அறிகின்றோம். - பதிவுகள்]

ஐந்தாம் பத்திரிகை: மனக்கண் 30வது பத்திரிகை! ஐந்தாம் பத்திரிகை; ஐந்தாம் பத்திரிகை!

இந் நாவல் ஈழத்திலிருந்து வளிவரும் தினகரண பத்திரிகையில் அக்டோபர் 21, 1966 தொடக்கம் ஜூன் 29, 1967 வரையில் தொடராக வளிவந்த நவீனம். இந் நாவலின் பிரதியினைப் பெறுவதற்காக நாம் பெற்ற சிரமங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இதன் பிரதியினை வதைத்திருந்த திருமதி கமலினி சிலவராஜனுடன் தொடர்பு கொண்டபொழுது அவர் அப்பொழுது கேட்ட பணத்தொகையினை எம்மால் கொடுக்க முடியாது போனதால் அம்மூன்று சிதட்பட்டும் போனது. மீண்டும் தொடர்பு கொண்டபோது அவர் அதனைக் கிழக்கிலங்கையின் பல்கலைக்கழகத்துக்குக் கொடுத்து விட்டதாக அறியத்தந்தார். பின்னர் இலங்கைச் சுவடிகள் திணைக்களத்துடன் இணையத்தின் வாயிலாகத் தொடர்பு கொண்டு மனக்கண் நாவலின் பிரதியினைப் பெற்றுக் கொண்டோம். அதனைத் தேடுவதற்கும், அத்தியாயங்களினைப் பிரதியிடும்பதற்கும் மட்டுமே மிகவும் நியாயமான கட்டணம் அறவிட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் அனுப்பிய நாவற் பிரதி சாதாரண A1 பக்க அளவிலமறை தருந்ததனால் வாசிக்க முடியாத அளவுக்குச் சிறியதாகவிரந்தது. இதனால் அப்பிரதியினை ததமிழகத்திலுள்ள சிநகோ பதிப்பக பாலாஜி அவர்களாக்கு அனுப்பி, அவர் மலம் அங்குள்ள ஒருவர் மலம் மீண்டும் கட்டண அடிப்படையில் தட்டச்சு செய்து வரவழைத்தோம். அதே சமயம் இலங்கைச் சுவடிகள் திணைக்களத்திடமிருந்து எமக்குக் கிடைத்த பிரதியில் அத்தியாயம் 30 விடும்பட்டும் போயிருந்தது. இதற்காக மீண்டும் பலமுறை இலங்கைச் சுவடிகள் திணைக்களத்துடன் இணையம் வாயிலாக எடுத்து மூன்று சிகள் பலனற்றுப் போகவே கொழும்பிலுள்ள சில பதிப்பகங்களுடன் தொடர்பு கொண்டோம். அவர்களும் பெரிதாக ஆர்வம் காட்டவில்லை. பின்னர் 'பதிவுகள்' இணைய இதழில் இதுபற்றி அறிவித்தல் கொடுத்து அ.ந.க.வின் பட்டப்புகளையும் மறைபடி அத்தியாயத்தையும் எமக்குப் பெற்றுத் தர உதவுவோருக்கு சிலவிடும் மணித்தியால அடிப்படையில் வதேனம் தருவோமென்று அறிவித்தோம். அதன்படிப்படையில் கொழும்பிலிருந்து பரீனப்நாயகம்

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -

Tuesday, 12 March 2013 19:45 - Last Updated Tuesday, 12 March 2013 21:23

மயூரன் என்னும் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர் தொடர்பு கொண்டு அ.ந.கவின் ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் சில, அ.ந.க.மொழிபெயர்த்த நாவலான எமிலி சோலாவின் 'நானா', மலேமும் சில கவிதைகளையும் எமக்குப் பற்றித் தந்தார். நண்பர் பலதடவைகள் இலங்கைச் சுவடிகள் திணைக்களத்தில் மனக்கண் நாவலின் முப்பதாவது அத்தியாயத்தைத் தேடிப்பார்த்தும் அதற்கான தடயமெதுவும் கிடைக்கவில்லை. இந்நிலையில் பதிவுகளில் அ.ந.க.வின் மனக்கண் நாவலை அந்த அத்தியாயம் இல்லாமலே வெளியிட முடிவு செய்தோம். யாராவது அ.ந.க.வின் மனக்கண் நாவலின் அத்தியாயம் 30இனை வதை திருந்தால் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும். எம்முடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி: ngiri2704@rogers.com